

за да дойдатъ колкото по скоро при него, търгиха си.

16 А Павелъ като ги чакаше въ Аених, раздражаваше ся „духъ-тъ му въ него, като гледаше градъ-тъ пълни съ идоли.

17 И тъй разговаряше ся въ съборище-то съ Йудеи-тъ, и съ набожни-тъ, и по пазарътъ всякой денъ съ онзи които му ся слушаваха. И нѣкои отъ Епикурейски-тъ и Столически-тъ философи издаваха на прѣшираніе съ него; и едни говорѣхъ: Какво ище да каже тойзи празнословецъ? А други: Види ся че е проповѣдникъ на чужди богове; защото имъ проповѣдуваше Йисуса и въскръсненіе-то. И тѣхъ го та го заведоха на Ареопагъ, и казуваха: Можемъ ли разумѣ какво е това ново учение, което ты проповѣдуваши? Защото нѣщо странно вносишъ въ уши-тъ ни: ищемъ прочее да разберемъ що ще е

21 то? А всички-тъ Аенийци и колкото чужденци ся намѣруваха тамо, съ нищо друго не си прѣминуваха врѣме-то, тъкмо да говорятъ и да слушатъ нѣщо по ново.

22 И застана Павелъ на срѣдъ Ареопагъ, и рече: Мажките Аенийци, по всичко ви гледамъ че ете твърдъ набожни. Защото като минуваха на разгледваха святы-тъ ви мѣста, намѣрихъ едно капище, на кое-то бѣ написано НЕЗНАЕМОМУ БОГУ. Тогозъ прочее когото ви не знаете а почитате, него ви проповѣдувамъ азъ. „Богъ, които е сътворилъ свѣтъ-тъ и всичко що е въ него, „той като е Господъ на небето и на земѣж-тъ, „не живѣе въ храмо-
25 ве отъ ржка направлени, Нито прѣима служеніе отъ ржка человѣчески, „като да бы ималъ нужда отъ нѣщо, понеже той дава на всички и животъ и дыха-
26 ние и все; И създаль е отъ единъ кръвъ всички-тъ родъ человѣчески, да живѣятъ по всичко-то лице на земѣж-тъ, и опредѣлилъ е прѣднаречени-тъ врѣме-
27 на, и прѣдѣлы-тъ на населеніе-то имъ; „За да търсятъ Господа дано бы го поне напинали и намѣрили; „ако и да не е далечъ той отъ всякого единого отъ настъ.
28 Защото фъвъ него живѣмъ и движимъ ся и сѫществувамъ; „ако и нѣкои отъ ваши-тъ стихотворцы сѫ рекли, „Защото и неговъ родъ смы.“ И тъй като смы рода Божий, „не трѣбува да мыслимъ че Божество-то е подобно на злато или на сребро, или на камъкъ, изработенъ съ 30 искунство и измышленіе человѣческо. Богъ

^а 2 Пет. 2; 8.
^б Гл. 14; 15.
^в Мар. 11; 25.
^г Гл. 7; 48.
^д Псал. 50; 8.
^е Быт. 2; 7. Числ. 16; 22. Йов. 12; 10; 27; 3; 33; 4. Иса. 42; 5; 57; 16. Зах. 12; 1. съ Втор. 32; 8.
^ж Рим. 1; 20.

^у Гл. 14; 17.
^ф Кол. 1; 17. Евр. 1; 3.
^х Тит. 1; 12.
^и Иса. 40; 18.
^ч Гл. 14; 16. Рим. 3; 25.
^щ Лук. 24; 47. Тит. 2; 11, 12.
^и 1 Пет. 1; 14; 4; 3.
^ш Гл. 10; 42. Рим. 2; 16. 14; 10.
^ю Гл. 2; 24.

прочее като прѣзираше „врѣмена-та на невѣжество-то, „сега повелѣва на всички-тъ человѣци на всякаждъ да ся покаяватъ. Защото е отредилъ день, въ който „ще сяди вселеніяхъ праведно чрѣзъ человѣка, когото е опредѣлилъ, и даде увѣреніе на всички-тъ, като го „въскрѣси отъ мъртви-тъ. А тъ като чухъ въскрѣсеніе-то на мъртви-тъ, единъ ся ругаехъ, а други рекохъ: За това пакъ щемъ тя слуша. И така Павелъ излѣзе отъ помен-
34 жду тѣхъ. А нѣкои человѣци ся прильпихъ при него, и повѣруваха; между които бѣше и Діонисий Ареопагитъ, и нѣкоя си жена на име Дамаръ, и други още съ тѣхъ.

ГЛАВА 18.

1 Подиръ това отлячи ся Павелъ отъ А-
2 ениж и дойде въ Коринеъ; И намѣри та-
мо нѣкого си йудеинина на име „Акила,
роденъ въ Понтъ, който бѣ скоро дошелъ
отъ Италиѣ съсъ женъ си Прискилла,
(защото Клавдий бѣ повелѣлъ да ся ма-
ниятъ всички-тъ йудеи отъ Римъ,) и дой-
3 де при тѣхъ. И понеже бѣше сохудож-
никъ, съѣдѣше у тѣхъ и работѣше; защо-
то художество-то имъ бѣше да правять
4 шатъри. И всяка сѫбота ся „разгово-
ряше въ съборище-то и убѣждаваше и йу-
5 деи и Еллини. А когато слѣдохъ отъ
Македониѣ Сила и Тимоѳей, Павелъ ся
„утѣсняваше духомъ и свидѣтелствуваше
6 на йудеи-тъ че Йисусъ е Христосъ. И „по-
неже тъ ся противъхъ и хуляхъ, „от-
7 търси си дрехи-тъ и рече имъ: „Кръвъ-
та на главы-тъ ви да е; „азъ съмъ
чистъ отъ това; „отъ иниѣ ще идѫ въ
язычници-тъ. И като ся прѣмѣсти отъ
тамо, дойде въ домъ-тъ на нѣкого си на
8 имъ Густа, който почиташе Бога, и на ко-
9 гото кѫща-та бѣше до съборище-то. А
10 „Крипъ начальникъ-тъ на съборище-то по-
вѣрува въ Господа съсъ всички-тъ си
домъ, и мнозина отъ Коринеини-тъ като
11 слушаха, вѣруваха и кръщаваха ся. „И
рече Господъ на Павла ищемъ въ видѣ-
ние: Не бой ся, но говори, и да не мъл-
кнешъ. „Защото азъ съмъ съ тебе, и ни-
кой нѣма да тури ржка на тебе за да ти
стори зло, защото имамъ народъ много
въ тойзи градъ. И сѣдѣ тамо годинъ и
шесть мѣсца та ги поучаваше на слово
Божие.

12 А когато бѣше Галліонъ исправникъ
^ж Неем. 5; 13. Мат. 10; 14.
^г Гл. 13; 51.
^з Лев. 20; 9, 11, 12. 2 Цар.
1; 16. Иез. 18; 13; 33; 4.
^и Иез. 3; 18, 19; 33; 9. Гл.
20; 26.
^и Гл. 13; 46; 28; 28.
^к 1 Кор. 1; 14.
^л Гл. 23; 11.
^м Иер. 1; 18, 19. Мат. 28; 20.